

til Registertilsynet. Tilsynet kan fastsætte nærmere vilkår for registeret til beskyttelse af den registreredes privatliv. Der var pr. 1. november 1997 ca. 2460 igangværende registre, som var anmeldt efter den nævnte bestemmelse i lov om private registre m.v.

Hvis der efter den nævnte bestemmelse anmeldes et register til Registertilsynet før lovens ikrafttræden, indebærer bestemmelsen, at Datatilsynet kan fastsætte vilkår for dette register efter loven om private registre m.v., selv om dette sker efter lovens ikrafttræden. Tilsvarende er det Datatilsynet, der fører tilsyn med overholdelsen af vilkårene efter reglerne i lov om private registre m.v.

Et forsknings- eller statistikregister, der er omfattet af bestemmelsen, kan - på et hvilket som helst tidspunkt inden den 1. oktober 2001 - vælge at indgive anmeldelse til Datatilsynet, således at registret omfattes af den nye lovs regler.

Til stk. 2

Bestemmelsen indebærer, at behandlingen som nævnt i stk. 1 skal overholde lovens § 5 om formålsbestemthed m.v. og §§ 41-42 om behandlingssikkerhed m.v. Bestemmelsen fastsætter herudover, at den registrerede for behandlinger, der er nævnt i stk. 1 - uanset at loven i øvrigt ikke finder anvendelse - kan kræve berigtigelse, sletning eller blokering af oplysninger, der er urigtige eller vildledende, eller som opbevares på en måde, der er uforenelig med de legitime formål, som den dataansvarlige forfølger, f.eks. opbevares sikkerhedsmæssigt uforvarsligt. Datatilsynet fører tilsyn efter reglerne i lovens kapitel 16.

Til § 79

Efter bestemmelsen skal der ikke indhentes fornyet samtykke til en behandling, der foretages efter lovens ikrafttræden, hvis der allerede er indhentet et samtykke efter den hidtil gældende registerlovgivning. Det drejer sig om § 3, stk. 2, § 4, stk. 1 og 2, § 4 a, stk. 1, § 4 a, stk. 2, og § 4 b, stk. 2, i lov om private registre m.v., samt om § 16, stk. 2, nr. 1, § 16 a, stk. 1, § 17, stk. 2, § 21, stk. 2, nr. 1, og § 21, stk. 3, i lov om offentlige myndigheders registre. Det drejer sig endvidere om bestemmelser i forskrifter fastsat i henhold til kapitel 2 i lov om offentlige myndigheders registre og om § 2, stk. 2, og § 3 i bekendtgørelse nr. 523 af 11. august 1986 om virksomheder, der erhvervsmæssigt yder bistand ved stillingsbesættelse.

En betingelse herfor er dog, at samtykket opfylder de krav til samtykke, der stilles efter denne lov, jf. lovens § 3, nr. 8, sammenholdt med de bestemmelser, der er nævnt i bestemmelsen.

Til § 80

Bestemmelsen viderefører reglen i § 5, stk. 3, i lov om offentlighed i forvaltningen, hvorefter vedkommende minister kan fastsætte regler om offentlighedens adgang til at blive gjort bekendt med oplysninger i edb-registre m.v., der ikke er omfattet af lov om offentlige myndigheders registre. Der kan herunder fastsættes regler om betaling.

Med forslaget til ændring af bestemmelsen i offentlighedslovens § 5, stk. 3, præciseres det således kun, at lov om offentlige myndigheders registre afløses af en ny lovgivning.

Der henvises i øvrigt til *betænkningen*, side 157, 164 og 531 f.

Til § 81

Til nr. 1

Med bestemmelsen tages højde for, at Registertilsynet foreslås benævnt Datatilsynet, jf. herved § 55, stk. 1, samt bemærkningerne hertil.

Til nr. 2

Af den nuværende bestemmelse i lov om massemediers informationsdatabaser § 17 følger, at lovgivningens almindelige straf- og erstatningsregler finder anvendelse på sager omfattet af denne lov.

Som følge af direktivets artikel 23, der fastslår en regel om præsumptionsansvar ved dataansvarliges behandling af personoplysninger, som er omfattet af direktivets område, vil bestemmelsen ikke fuldt ud kunne opretholdes.

I bestemmelsen er det derfor fastsat, at et massemedie skal erstatte skade, der er forvoldt ved behandling af oplysninger i strid med bestemmelserne i loven, medmindre massemediet godtgør, at skaden ikke kunne være afværget ved den agtpågivenhed og omhu, der må kræves i forbindelse med behandling af oplysninger, jf. stk. 1, 1. pkt.

Med hensyn til de øvrige erstatningsretlige spørgsmål, som vil kunne opstå i tilknytning til massemediers behandling af personoplysninger, foreslås det, at den nuværende ordning opretholdes, jf. stk. 1, 2. pkt. Det vil således fortsat være lovgivningens almindelige erstatningsregler, herunder bl.a. arbejdsgiveransvaret i Danske Lovs 3-19-2 og reglerne i erstatningsansvarsloven, som finder anvendelse.

Vedrørende spørgsmålet om strafansvar foreslås den gældende ordning opretholdt, jf. stk. 2. Det vil således fortsat være lovgivningens almindelige regler om straf, som finder anvendelse på sager omfattet af loven. Hensvisningen til lovgivningens almindelige strafregler betyder dermed, at straffelovens § 23 om